

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam (LBIO) onvoldoende actie heeft ondernomen om de door haar ex-echtgenoot verschuldigde kinderalimentatie te innen.

Verder klaagt verzoekster erover dat het LBIO haar (telefonisch) onvoldoende informatie heeft verstrekt over de voortgang van de inning van de kinderalimentatie en de inspanningen van het LBIO ter zake, ondanks haar herhaalde verzoeken daartoe.

Beoordeling Bevindingen

Op 18 maart 2005 heeft de Rechtbank te 's-Hertogenbosch de echtscheiding uitgesproken tussen verzoekster en de heer C. Verder werd bepaald dat verzoeksters ex-echtgenoot ten behoeve van hun twee minderjarige kinderen kinderalimentatie zou gaan betalen. Het te betalen bedrag werd vastgesteld op € 170 per maand per kind. Deze alimentatie was onderworpen aan de wettelijke indexering.

Op 9 mei 2006 ontving het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) van verzoekster een formulier 'Overname inning kinderalimentatie'. Verzoekster gaf aan dat zij de alimentatie over april en mei 2006 op dat moment nog niet had ontvangen. Ook had zij de wettelijke indexering, die vanaf 1 januari 2006 zou ingaan, niet ontvangen. Daarom verzocht zij het LBIO om de inning van de kinderalimentatie van haar over te nemen.

Op 27 juli 2006 werd de inning daadwerkelijk overgenomen van verzoekster.

Bij brief van 29 oktober 2007 diende verzoekster een klacht in bij het LBIO. Zij gaf aan dat haar zaak al vanaf mei 2006 liep en dat zij slecht op de hoogte werd gehouden over de gang van zaken. Steeds moest zij zelf bellen om meer te weten te komen en dat leverde vaak ook weinig op. Uiteindelijk had zij, sinds januari 2007, telkens een bedrag ontvangen van circa € 42 per maand. Dat was natuurlijk veel te weinig en het bedrag dat haar ex-echtgenoot haar schuldig was liep zo iedere maand verder op.

In november 2006 had zij het LBIO laten weten dat haar ex-partner een nieuwe baan zou hebben. Na verloop van tijd kreeg zij te horen dat hij daar niet zou werken; volgens haar schoonmoeder was dat echter wel het geval. Uiteindelijk werd, op haar aandringen, een deurwaarder ingeschakeld. Vijf maanden nadat dat was gebeurd zat het LBIO nog steeds op een reactie van de deurwaarder te wachten, zo bleek toen zij telefonisch contact opnam. Op 17 oktober 2007 had zij van de behandelend medewerker te horen gekregen dat de hypotheekhouder was verzocht om de executie van het appartement van haar ex-echtgenoot op te starten, dit omdat haar ex-partner nergens op had gereageerd. Omdat verzoekster overwoog om naar een advocaat te gaan had ze op 16 oktober gevraagd om inzage in haar dossier; hierop had zij ook nog niets gehoord.

Bij brief van 14 november 2007 liet het LBIO verzoekster weten dat haar ex-partner vanaf augustus 2006 een bijstandsuitkering naar de norm van een alleenstaande genoot. Vanaf 1 december 2006 was er beslag gelegd op zijn uitkering. Rekeninghoudend met de beslagvrije voet betekende dit dat een bedrag van € 84,55 per maand resteerde. Eerst zou verzoekster de helft van dit bedrag ontvangen, in verband met een achterstand in de opslagkosten. Daarna zou zij 85% van de maandelijkse beslaglegging ontvangen. Verder werd verzoekster erop gewezen dat de vastgestelde alimentatie blijkbaar was gebaseerd op een eerder inkomen; het was niet reëel te veronderstellen dat haar ex-echtgenoot nu maandelijks € 350 zou kunnen voldoen. Helaas had het huis in de executieverkoop niets opgeleverd; de hypotheeklast was hoger dan de opbrengst.

Geconstateerd werd dat niet meer geïnd had kunnen worden, maar dat dat te maken had met de terugval in inkomen van haar ex-echtgenoot en het feit dat verkoop van de woning niets had opgeleverd.

De inningsmedewerker van het LBIO zou periodiek onderzoeken of de situatie wellicht was gewijzigd. In dat geval zou verzoekster bericht ontvangen van het LBIO; als zijzelf over relevante informatie mocht beschikken, dan ontving het LBIO die natuurlijk graag van haar.

Een kopie van haar dossier kon zij via de inningsmedewerker ontvangen, zo werd ten slotte aangegeven.

In juni 2008 wendde verzoekster zich met nieuwe klachten over het LBIO tot de Nationale ombudsman. Zij gaf aan dat zij alweer geruime tijd communicatieproblemen met het LBIO had. Zij had de indruk dat het LBIO niets meer ondernam omdat haar ex-echtgenoot blijkbaar niet meer in Nederland woonde. Verder wist ze inmiddels dat haar ex-echtgenoot bij een Belgische notaris voorlopig afstand had gedaan van zijn erfenis van zijn vader, totdat zijn moeder kwam te overlijden. Ook was hij in het bezit van de helft van een lijfrentepolis; de uitkering van deze polis was bedoeld voor de kinderen. Op grond van deze informatie moest het LBIO, naar verzoeksters mening, toch iets kunnen doen. Zij had echter de indruk dat het LBIO weinig tot geen actie ondernam.

Omdat verzoekster haar nieuwe klachten nog niet had voorgelegd aan het LBIO zond de Nationale ombudsman deze op 12 augustus 2008 ter afhandeling door naar het LBIO. Op 31 oktober 2008 deed verzoekster de Nationale ombudsman de reactie van het LBIO, gedateerd 22 oktober 2008, op haar klachten toekomen.

In de reactie die het LBIO op verzoeksters klachten had gegeven werd onder meer een opsomming gegeven van de contacten die tussen het LBIO en verzoekster hadden plaatsgevonden. Ook werd een beeld geschetst van de diverse acties die het LBIO had ondernomen en van de resultaten hiervan. Hieruit bleek dat verzoekster regelmatig telefonisch informeerde naar de voortgang. Het LBIO communiceerde vrijwel uitsluitend schriftelijk met verzoekster en met de instanties die werden benaderd.

Uit hetgeen het LBIO aangaf bleek onder meer nog dat het, op 17 augustus 2006, bij enkele instanties informeerde naar eventuele inkomsten uit arbeid of uitkering. Het raadpleegde ook het kadaster in verband met een eventueel eigen huis.

Van de Dienst Werk, Zorg en inkomen (DWZI) ontving het LBIO, na rappel, op 29 september 2006 bericht dat er sprake was van een inkomen van € 845,54 per maand, inclusief vakantietoeslag.

Op 3 oktober 2006 trachtte het LBIO beslag te leggen op de uitkering van verzoeksters ex-echtgenoot. Omdat een reactie van de DWZI uitbleef rappelleerde het LBIO de DWZI bij brief van 26 oktober 2006. Op 6 november 2006 ontving het LBIO bericht van de DWZI; aangegeven werd dat van de vordering niets bekend was bij deze dienst.

Op 8 december 2006 rappelleerde het LBIO de DWZI en dreigde een gerechtsdeurwaarder in te schakelen als geen medewerking werd verleend aan het beslag. Uiteindelijk liet de DWZI het LBIO op 27 december 2006 weten dat met ingang van 1 december 2006 een bedrag van € 84,55 per maand zou worden ingehouden op de uitkering en periodiek zou worden overgemaakt naar het LBIO.

Verder informeerde het LBIO, op 2 oktober 2006, bij de Rijksdienst voor het wegverkeer om te achterhalen of verzoeksters ex-echtgenoot een auto had; op 25 oktober 2006 kwam het bericht dat er geen voertuig op zijn naam stond. Op 13 april 2007 werd de Rijksdienst van het Wegverkeer opnieuw bevroegd door het LBIO.

Voorts blijkt dat het LBIO, op 20 april 2007, bericht ontving van het Kadaster over de eigen woning van verzoeksters ex-echtgenoot. Op 15 mei 2007 werd het dossier ter incasso overgedragen aan de gerechtsdeurwaarder. Op 28 september 2007 informeerde het LBIO bij de deurwaarder naar de stand van zaken. De deurwaarder reageerde op 15 oktober 2007 en gaf aan dat verzoeksters ex-echtgenoot niet had gereageerd en dat daarom de hypotheekhouder was verzocht de executieverkoop van de woning te starten.

Op 31 januari 2008 ontving het LBIO bericht van de deurwaarder. Deze meldde dat een onderzoek naar eventuele inkomsten van verzoeksters ex-echtgenoot geen resultaat had opgeleverd. Daarbij voegde hij ook een brief van 22 oktober 2007 waaruit bleek dat het appartement van verzoeksters ex-echtgenoot openbaar was verkocht. De opbrengst van de openbare verkoop was volledig aangewend voor de aflossing van de vordering van de hypotheekhouder. Er resteerde dus geen saldo voor de aflossing van overige schulden, zo werd aangegeven.

Verder blijkt dat de DWZI het LBIO, op 19 december 2007, liet weten dat de uitkering van verzoeksters ex-echtgenoot met ingang van 1 november 2007 was stopgezet en dat daarmee ook de inhouding op de uitkering stopte.

Omdat uit een telefonisch contact met het UWV was gebleken dat verzoeksters ex-echtgenoot weer werk zou hebben werd, op of rond 24 januari 2008, een poging tot beslaglegging onder de nieuwe werkgever opgestart. Hierna bleek al snel dat verzoeksters ex-echtgenoot nooit bij deze werkgever was begonnen.

Op 26 juni 2008 ten slotte berichtte de deurwaarder het LBIO dat hij voorlopig niet verder kon met het dossier, dit omdat verzoeksters ex-echtgenoot in de GBA geregistreerd stond als "vertrokken onbekend waarheen".

Verder gaf het LBIO nog het volgende aan:

Van het LBIO mag worden verwacht dat het (mede met het oog op de financiële belangen die bij de alimentatie-inning een rol spelen) bij de inning van verschuldigde kinderalimentatie de vereiste voortvarendheid betracht, en dat het voldoende inspanningen verricht om tot daadwerkelijke invordering te komen. Om tot inning te komen, staat het LBIO een aantal middelen ten dienste. Wanneer blijkt dat deze middelen niet of niet geheel tot resultaat leiden, is het de taak van het LBIO om tijdig een deurwaarder in te schakelen, zodat er met diens hulp - zo mogelijk - tot invordering kan worden gekomen. Dit betekent dat het LBIO, in het geval dat het een zaak in handen van de deurwaarder heeft gesteld, regelmatig bij die deurwaarder dient te informeren naar de stand van zaken om te bezien of diens inspanningen voldoende effectief zijn, en zo nodig actie dient te ondernemen om de deurwaarder aan te sturen, of hem aan te sporen om over te gaan tot executiemaatregelen.

Wel heb ik geconstateerd dat u vooral vanaf het begin zelf regelmatig telefonisch contact zocht met het LBIO en u daarbij werd ingelicht over de stand van zaken op dat moment. Uit de gemaakte telefoonnotities blijkt dat u informeerde op: 29 mei 2006, 22 september 2006, 10 november 2006, 16 januari 2007, 26 maart 2007, 12 april 2007, 17 oktober 2007.

Het LBIO informeerde u op de volgende data:

31 mei 2006, 27 juli 2006, 3 oktober 2006, 17 januari 2007, 15 mei 2007, 17 oktober 2007, 14 november 2007, 21 november 2007 (bedoeld wordt: 23 november 2007; N.o.), 20 december 2007, 23 januari 2008, 24 januari 2008, 29 februari 2008, 6 mei 2008, 12 juni 2008, 1 augustus 2008.

Het dossier overziend stel ik vast dat er op vele manieren is gezocht naar verhaalsmogelijkheden en er eigenlijk geen manier onbenut is gelaten. Hoewel ik uw standpunt kan begrijpen, acht ik mijn bureau voldoende voortvarend geweest in zijn pogingen tot incasso. Het feit dat mijn bureau er desondanks vooralsnog niet in is geslaagd alle aan u toekomende gelden op (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.) te verhalen, houdt niet in dat het LBIO onvoldoende zijn mogelijkheden heeft benut. Uw klacht dat het LBIO niet voortvarend te werk is gegaan acht ik ongegrond."

Verzoekster gaf aan het niet eens te zijn met deze reactie; er misten enkele telefoonnotities en de reacties die zij van de inningsmedewerker had ontvangen kwamen altijd nadat zij zelf had gebeld. Bovendien leek het erop dat het LBIO nu niets meer deed en alleen maar afwachtte. Zij zag haar ex-partner regelmatig in Eindhoven rondlopen, telkens met nieuwe kleding aan. Daaruit bleek toch wel dat hij over enig inkomen moest beschikken.

Bij brief van 3 december 2008 opende de Nationale ombudsman het onderzoek naar verzoeksters klacht. Het LBIO werd onder meer gevraagd aan te geven waarom niet eerder dan op 2 oktober 2006 inlichtingen waren ingewonnen bij de RDW. Verder werd het LBIO verzocht aan te geven waarom het dossier niet op een eerder moment aan de deurwaarder was overgedragen en waarom, na overdracht van het dossier op 15 mei 2007, pas op 28 september 2007 bij de deurwaarder werd geïnformeerd naar de stand van zaken. Ook werd gevraagd wanneer het LBIO had geprobeerd beslag te leggen op bankrekeningen van verzoeksters ex-echtgenoot en werden nadere inlichtingen gevraagd over de contacten met het Kadaster. Ten slotte werd geïnformeerd naar de stand van zaken.

Bij brief van 3 februari 2009 gaf het LBIO de volgende reactie:

"...Mijn bureau start na het uitblijven van betalingen van de betalingsplichtige een verhaalsonderzoek om zo mogelijk incassomaatregelen te treffen. Dit is gebeurd op 17 augustus 2006. Hoewel het een vaste procedure is om ook onderzoek te doen bij de RDW, constateer ik dat dit pas zes weken later is gebeurd, nl. op 2 oktober 2006. *Dit is dus niet juist geweest.* Op 25 oktober 2006 kwam vervolgens het bericht dat geen voertuig op naam van (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.) stond.

(...)

Ik verwijs u graag naar de bijgevoegde stukken. Daaruit blijkt dat mijn medewerker al op de dag zelf (in casu 25 augustus 2006) via het netwerk inzage heeft gehad bij het kadaster. De op 20 april 2007 ontvangen gegevens tonen geen andere informatie dan de reeds in mijn bezit zijnde informatie van 25 augustus 2006. Ik meen uw vraag hiermee te hebben beantwoord. Het LBIO zal overigens altijd eerst trachten om beslag te leggen op loon of uitkering. Pas nadat dit niet blijkt te lukken kan het LBIO overwegen om via een deurwaarder tot executieverkoop van een onroerend goed over te gaan.

(...)

Gezien het verloop van het dossier, zoals geschetst in de klachtbeantwoording van 22 oktober 2008 (...), is het niet onjuist geweest van de medewerker om met het overdragen van het dossier aan de deurwaarder te wachten totdat min of meer vast kwam te staan dat er weinig meer te verhalen was. Er kwam vanaf januari 2007 wel een bedrag binnen uit het

gelegde beslag op de minimum uitkering van (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.). Uiteraard was dit te weinig om in te lopen op de achterstand. Daarbij gaf de stand van zaken op dat moment (en wat mij betreft tot aan mei 2007) voldoende aanleiding om nog te wachten met het overdragen aan de deurwaarder. Ik verwijs enerzijds naar de pogingen om beslag te leggen bij de NS, de ontvangen betalingen via beslag vanaf januari 2007 en de wetenschap dat (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.) een inkomen had op het niveau van een alleenstaande. Uiteindelijk en spijtig genoeg is ook gebleken dat de deurwaarder, nadat hij het dossier wel van mijn bureau ontving, weinig meer heeft kunnen doen dan het LBIO al in zijn pogingen heeft gedaan.

(...)

Ik heb geconstateerd dat mijn bureau pas na 4,5 maand bij de deurwaarder informeerde naar de stand van zaken. Gezien de gebruikelijke termijn van 3 maanden is mijn bureau *hierin niet voortvarend genoeg geweest*. De deurwaarder heeft mij desgevraagd aangegeven de volgende acties te hebben gedaan nadat het LBIO het dossier overdroeg op 15 mei 2007:

- op 31 mei 2007 is de grosse (executoriale titel) door de deurwaarder betekend aan het adres van (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.). Hem werd verzocht de vordering binnen enkele dagen te voldoen;
- op 3 juli 2007 is beslag op het onroerend goed gelegd en vond betekening aan de hypotheekhouder plaats;
- de overbetekening aan (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.) vond plaats op 9 juli 2007.

De termijn van (ruim) een maand tussen de betekening van de executoriale titel (grosse) aan het adres van (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.) en de gelegenheid die hem daarbij werd geboden om de achterstand te voldoen en het uiteindelijk gelegde beslag op het onroerend goed is mijns inziens geen onredelijk lange termijn.

Zoals in de klachtbeantwoording aangegeven heeft een executieverkoop helaas niets opgeleverd omdat de deurwaarder berichtte dat de hypotheeklast hoger was dan de opbrengst.

(...)

Het bankrekeningnummer van (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.) is (niet; N.o.) bekend. Ook (verzoekster; N.o.) heeft op het formulier niet aangegeven bekend te zijn met het rekeningnummer van de betalingsplichtige. Omdat ik uit het dossier niet kan opmaken dat bij (verzoekster; N.o.) hier navraag naar is gedaan, hoewel het niet onaannemelijk is dat dit wel ter sprake is gekomen in een van de diverse telefoongesprekken, zal ik de

medewerker opdracht geven hierover contact op te nemen met (verzoekster; N.o.). Mocht (verzoekster; N.o.) op enig moment beschikken over het bankrekeningnummer en zij geeft dit nummer door aan mijn bureau dan zal het LBIO een poging doen om beslag te leggen op de bankrekening.

(...)

Zoals ik al heb aangegeven heeft de deurwaarder mij op 20 januari 2008 meegedeeld dat betrokkene geen uitkering geniet en dat geen inkomstenbronnen bekend zijn. De deurwaarder heeft mij desgevraagd heden telefonisch aangegeven dat uit het door hen gehanteerde Rinissysteem geen informatie omtrent inkomen naar boven is gekomen. Van overige bronnen van inkomsten is voorts niets gebleken.

(...)

U vraagt mij naar de huidige status van het dossier. Hierover kan ik u berichten dat nog recent door mijn bureau (op 23 december 2008) navraag is gedaan bij de verdragsinstantie in België of (verzoeksters ex-echtgenoot; N.o.) daar woonachtig is. Op 30 januari 2009 is deze instantie gerappelleerd omdat een reactie uitbleef.

Mocht mijn bureau bekend worden met een adres in België dan zal het dossier in aanmerking komen om te worden overgedragen aan onze afdeling Internationale Inning Alimentatie. Niet op voorhand is te zeggen of dan wel met succes kan worden geïnd.

Met betrekking tot de klacht onder punt 1 het volgende.

Het geheel overziend stel ik vast dat mijn bureau op enkele punten voortvarender te werk had kunnen gaan. Ik verwijs u daarbij naar de beantwoording van de vragen onder de punten 1 en 5. Mijn bureau had ook op 17 augustus 2006 onderzoek moeten doen naar de RDW en had binnen de gebruikelijke termijn van 3 maanden informatie moeten opvragen bij de deurwaarder.

Op deze punten is mijn bureau niet zorgvuldig geweest.

Voor het overige concludeer ik dat mijn bureau voldoende actie heeft ondernomen in het dossier om te trachten de kinderalimentatie te incasseren. Dat dit tot op heden niet is gelukt valt te betreuren maar is mijn bureau niet aan te rekenen.

Met betrekking tot de klacht onder punt 2 het volgende.

Verzoekster klaagt erover dat het LBIO haar (telefonisch) onvoldoende informatie heeft verstrekt over de voortgang van de inning van de kinderalimentatie en de inspanningen van het LBIO ter zake, ondanks haar herhaalde verzoeken daartoe.

Ik verwijs daarbij uitdrukkelijk naar hetgeen ik reeds in de klachtbeantwoording heb aangegeven.

(...)

Gezien de data en het aantal gevoerde gesprekken meen ik dat mijn bureau niet in ernstige mate tekort is geschoten in het geven van informatie. Dat (verzoekster; N.o.) vooral in het begin zelf initiatief ondernam om informatie te verkrijgen doet mijns inziens niet hieraan af, nu het haar ook vrij staat zelf het initiatief te nemen mijn bureau om de stand van zaken te vragen..."

Bij de reactie op de klacht had het LBIO een afschrift gevoegd van verzoeksters dossier. Onder meer de volgende stukken werden meegestuurd:

- een brief van het LBIO aan de DWZI van 26 oktober 2006; de DWZI wordt erop gewezen dat nog geen reactie is ontvangen op de kennisgeving inzake de beslaglegging. Indien de DWZI geen medewerking verleent zal het LBIO een gerechtsdeurwaarder inschakelen, zo wordt aangegeven.
- een brief van het LBIO aan de DWZI van 13 november 2006. Het gaat om een tweede (aangepaste) kennisgeving van beslag.
- een brief van het LBIO aan de DWZI van 8 december 2006; dit is een rappel voor de tweede kennisgeving van beslag.
- een brief van het deurwaarderskantoor aan het LBIO, gedateerd 30 januari 2008. Bij deze brief is een brief van een notaris aan het deurwaarderskantoor van 22 oktober 2007 gevoegd; uit deze brief blijkt dat het appartement van verzoeksters ex-echtgenoot op 18 september 2007 openbaar is verkocht.
- een print van de GBA van 25 april 2008. Aangegeven wordt dat verzoeksters ex-echtgenoot vanaf 27 maart 2008 uit Nederland is vertrokken.

Door het LBIO was aan verzoekster informatie verstrekt met brieven van onder meer:

- 31 mei 2006, waarmee verzoekster erover werd geïnformeerd dat haar ex-echtgenoot was aangeschreven;
- 27 juli 2006, waarmee verzoekster erover werd geïnformeerd dat het LBIO de inning van de alimentatie had overgenomen;
- 3 oktober 2006, waarin wordt aangegeven dat de uitkeringsinstanties is gevraagd maandelijks een bedrag in te houden;

- 17 januari 2007, waarmee verzoekster erover wordt geïnformeerd dat daadwerkelijk beslag is gelegd;
- 17 januari 2007, aangegeven wordt dat de door verzoekster opgegeven werkgever is benaderd;
- 15 mei 2007, waarin wordt aangegeven dat het LBIO de zaak heeft overgedragen aan de deurwaarder;
- 17 oktober 2007, aangegeven wordt dat de hypotheekhouder is verzocht de executie op te starten, nu verzoeksters ex-echtgenoot niet heeft gereageerd;
- 23 november 2007, met bericht over de indexatie;
- 20 december 2007, waarmee verzoekster wordt gemeld dat de uitkering haar ex-echtgenoot is beëindigd door de DWZI;
- 23 januari 2008, aangegeven wordt dat haar ex-echtgenoot, volgens informatie van het UWV, weer in loondienst zou zijn. Daarom zal actie hierop worden ondernomen.
- 24 januari 2008, waarin wordt aangegeven dat de nieuwe werkgever is benaderd;
- 6 mei 2008, waarmee verzoekster erover wordt geïnformeerd dat haar ex-echtgenoot, volgens de GBA, niet meer in Nederland staat ingeschreven en dat nog geen nieuwe inkomstenbron bekend is;
- 12 juni 2008, dit is een reactie op enkele vragen die verzoekster had voorgelegd aan het LBIO;
- 1 augustus 2008, de situatie is nog ongewijzigd.

In reactie op hetgeen het LBIO had laten weten gaf verzoekster, bij brief van 25 februari 2009, onder meer nog aan dat het LBIO maar moeilijk kon toegeven te traag te zijn. Hierdoor bracht het LBIO vele alleenstaande moeders gigantisch in de problemen.

Verder liet zij weten dat, drie weken na de reactie van het LBIO, nog steeds geen contact met haar was opgenomen. Ook merkte verzoekster op dat zij nog steeds een aantal telefoongesprekken miste in het lijstje van het LBIO. Verder was verzoekster van mening dat zij helemaal niet geïnformeerd zou zijn als zij niet zelf regelmatig had gebeld. Ook wees verzoekster op de voor haar frustrerende situatie; van haar ex-partner had zij op dat moment nog ruim € 13.000 tegoed. Het LBIO had uiteindelijk maar op € 84,55 per maand beslag weten te leggen, terwijl de alimentatie per maand al € 349 bedroeg. De helft van dit bedrag werd bovendien ingehouden voor de opslagkosten.

Beoordeling

I. Ten aanzien van de voortvarendheid

Verzoekster klaagt erover dat het LBIO onvoldoende actie heeft ondernomen om de door haar ex-echtgenoot verschuldigde kinderalimentatie te innen.

Beslag op de uitkering

Op 27 juli 2006 werd de inning van de alimentatie daadwerkelijk overgenomen door het LBIO. Het LBIO startte toen een verhaalsonderzoek; op 17 augustus 2006 werd bij de Dienst Werk, Zorg en Inkomen (DWZI) geïnformeerd naar inkomsten.

Een eerste reactie op het verzoek van 17 augustus 2006 werd door de DWZI niet eerder dan op 29 september 2006, en na rappel door het LBIO, gegeven. Uit de informatie van de DWZI bleek toen dat verzoeksters ex-echtgenoot een bijstandsuitkering genoot.

Op 3 oktober 2006 probeerde het LBIO beslag te leggen op deze uitkering; op 6 november 2006 ontving het LBIO, in reactie op een rappel van 26 oktober 2006, bericht van de DWZI dat de zaak daar niet bekend was. Op 13 november 2006 schreef het LBIO opnieuw de DWZI aan. Pas nadat het LBIO, bij brief van 8 december 2006, had gedreigd met het inschakelen van een gerechtsdeurwaarder werd door de DWZI medewerking verleend aan het beslag. Dat ging vanaf 1 december 2006 in.

Uiteindelijk berichtte de DWZI het LBIO op 19 december 2007 dat de uitkering vanaf 1 november 2007 was stopgezet; verzoekster werd hierover op 20 december 2007 schriftelijk geïnformeerd.

Nieuwe pogingen tot beslag op inkomen

Op 23 januari 2008 won het LBIO telefonisch inlichtingen in bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Tijdens dit contact bleek dat verzoeksters ex-echtgenoot weer een baan zou hebben. Verzoekster werd hierover diezelfde dag geïnformeerd; aangeven werd dat zij weer bericht zou ontvangen als iets duidelijk werd over het gelegde beslag. Op 24 januari 2008 werden de nieuwe werkgever en verzoekster over het beslag geïnformeerd. Deze poging tot beslaglegging bleek echter niets op te leveren; op 29 januari 2008 werd van de werkgever het bericht ontvangen dat verzoeksters ex-echtgenoot uiteindelijk niet was begonnen met zijn baan daar. Verder liet de deurwaarder bij brief, door het LBIO ontvangen op 31 januari 2008, weten dat een onderzoek naar eventuele inkomsten had niets opgeleverd.

Bij een onderzoek in de GBA bleek dat verzoeksters ex-echtgenoot per 27 maart 2008 was uitgeschreven. Verzoekster werd hierover op 6 mei 2008 geïnformeerd.

De deurwaarder liet het LBIO op 26 juni 2008 weten dat de zaak voorlopig niet kon worden voortgezet, nu verzoeksters ex-echtgenoot stond geregistreerd als 'vertrokken onbekend waarheen'.

De woning van verzoeksters ex-echtgenoot

Op 25 augustus 2006 had het LBIO inzage bij het kadaster; op 20 april 2007 werden opnieuw - dezelfde - gegevens uit het kadaster ontvangen. Hoewel het LBIO op 20 april 2007 blijkbaar nog vaststelde dat verkoop van de woning niet zinvol was werd het dossier, op 15 mei 2007, toch ter incasso overgedragen aan de deurwaarder. Deze heeft hierna, op 31 mei 2007, de executoriale titel betekend en heeft op 3 juli 2007 beslag gelegd op het onroerend goed, onder kennisgeving aan de hypotheekhouder.

Op 28 september 2007 werd door het LBIO geïnformeerd naar de voortgang; op 15 oktober 2007 liet de deurwaarder weten dat verzoeksters ex-echtgenoot niet had gereageerd en dat de hypotheekhouder daarom was verzocht de executieverkoop te starten.

Op 24 januari 2008 informeerde het LBIO opnieuw bij de deurwaarder. Deze verwees, op 30 januari 2008, naar een brief van de notaris van 22 oktober 2007 waaruit bleek dat het appartement van verzoeksters ex-echtgenoot op 18 september 2007 openbaar was verkocht. De opbrengst was volledig aangewend voor de aflossing van de hypotheek.

Andere verhaalsmogelijkheden

Op 2 oktober 2006 werd bij de RDW onderzoek gedaan; op 25 oktober 2006 liet de RDW weten dat op naam van verzoeksters ex-echtgenoot geen voertuig stond.

Op 13 april 2007 werd opnieuw de RDW bevestigd, ook zonder resultaat.

Voorts waren door het LBIO, in ieder geval op het moment waarop de Nationale ombudsman onderzoek instelde naar verzoeksters klacht, geen pogingen ondernomen om beslag te leggen op het saldo van de bankrekening van de ex-echtgenoot.

Het oordeel van de Nationale ombudsman

Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Van het LBIO mag worden verwacht dat het - mede met het oog op de financiële belangen die bij de inning van alimentatie een rol spelen - bij de inning van verschuldigde kinderalimentatie de vereiste voortvarendheid betracht en de mogelijkheden tot inning optimaal benut. Om tot inning te komen, staat het LBIO een aantal middelen ten dienste. In het geval blijkt dat één van deze middelen niet of niet geheel tot resultaat leidt, is het de taak van het LBIO om tijdig actie te ondernemen bij het onderzoeken van de overige middelen om tot invordering te komen.

Het LBIO heeft aangegeven dat het op enkele punten niet juist heeft gehandeld. De RDW had ook al direct op 17 augustus 2006 moeten worden benaderd, zo gaf het LBIO aan. Daarnaast was, in 2007, te lang gewacht voordat bij de deurwaarder was geïnformeerd naar de stand van zaken. De Nationale ombudsman kan deze punten onderschrijven. Hij stelt echter vast dat de afwikkeling van verzoeksters dossier ook op een aantal andere punten ten onrechte vertraging heeft opgelopen. Wat het beslag op de bijstandsuitkering van de ex-echtgenoot betreft: de vertraging die hierbij optrad werd met name veroorzaakt door een gebrek aan voortvarendheid aan de kant van de DWZI. In het oog springt dat het uitsluitend schriftelijk communiceren met deze instantie, zoals blijkt uit het dossier gebeurde, onvoldoende effect had. In die zin heeft het LBIO, naar de mening van de Nationale ombudsman, een te afwachtende houding aangenomen. Nu duidelijk was dat de DWZI onvoldoende voortvarend te werk ging had het LBIO er juist aan gedaan telefonisch contact op te nemen met de DWZI om zo op een meer directe wijze aan te dringen op actie.

Verder is gebleken dat het LBIO, in ieder geval tot aan het onderzoek door de Nationale ombudsman, geen pogingen heeft gedaan om beslag te leggen op het saldo van de bankrekening van verzoeksters ex-echtgenoot. Ook dat acht hij niet juist.

Alles overziend komt de Nationale ombudsman dan ook tot de conclusie dat de gedraging niet behoorlijk is.

II. Ten aanzien van de informatieverstrekking

Verder klaagt verzoekster erover dat het LBIO haar (telefonisch) onvoldoende informatie heeft verstrekt over de voortgang van de inning van de kinderalimentatie en de inspanningen van het LBIO ter zake, ondanks haar herhaalde verzoeken daartoe.

Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit vereiste houdt ook in dat het LBIO de alimentatiegerechtigde regelmatig dient te informeren, ook als enige tijd geen nieuwe ontwikkelingen meer hebben plaatsgevonden.

Uit hetgeen het LBIO heeft laten weten en uit de stukken die het de Nationale ombudsman heeft doen toekomen blijkt dat de telefonische contacten met name van verzoekster uitgingen. Het LBIO heeft verzoekster voornamelijk schriftelijk geïnformeerd. In de meeste gevallen gebeurde dat omdat er op dat moment over haar dossier ook daadwerkelijk iets te melden viel: er was actie ondernomen of informatie ontvangen.

Het gevolg hiervan was dat er regelmatig lange periodes waren waarin verzoekster niets hoorde van het LBIO; dit speelde bijvoorbeeld in de tweede helft van 2007, toen het LBIO poogde beslag te leggen op de uitkering van verzoeksters ex-echtgenoot. Mede gezien de

afhankelijke positie waarin alimentatiegerechtigden verkeren acht de Nationale ombudsman dit onwenselijk.

De Nationale ombudsman is dan ook van mening dat het LBIO er juist aan had gedaan verzoekster vaker tussentijds, bij voorkeur telefonisch, te informeren.

De gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam, is gegrond

- ten aanzien van het ondernemen van onvoldoende actie, wegens strijd met het vereiste van voortvarendheid;
- ten aanzien van de informatieverstrekking, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 31 oktober 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw M. te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift, ontvangen op 31 oktober 2008, met als bijlagen onder meer de reactie op verzoeksters klachten van het LBIO, gedateerd 22 oktober 2008.

2. De reactie van het LBIO op de klacht, gedateerd 3 februari 2009. Bijlagen zijn onder meer:

- brieven van het LBIO aan de DWZI van 26 oktober 2006, 13 november 2006, 8 december 2006;

- brieven van het LBIO aan verzoekster van onder meer 31 mei 2006, 27 juli 2006, 3 oktober 2006, 17 januari 2007, 17 januari 2007, 15 mei 2007, 17 oktober 2007, 20 december 2007, 23 januari 2008, 24 januari 2008, 6 mei 2008.

3. De reactie van verzoekster op hetgeen het LBIO heeft laten weten, gedateerd 25 februari 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond